

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 25 Ianuarie st. v.

Domnul Coloman Tisza s'a pronunțat
din nou în chestiunea naționalităților.

Nu avem încă nici discursurile de-
putaților Sabovlievici, Ghurcoviei și Gur-
ban, nici răspunsul ministrului-president,
ni-e destul însă extrasul ce ni s'a comu-
nicat ieri pe cale telegrafică, pentru ca să
scim de ce e vorba.

Ministrul-president Tisza declară, — ni se
dă în depeșă, — că-și închipuiește statul un-
gar și „idea de stat ungar“ astfel, că *elementul*
întemeietor de stat din țeară *împună caracterul*
seu acestui stat.

Privească naționalitățile ori încotro, și vor
afla, că pe nici un petec de pământ naționalită-
țile nu se bucură de mai multe libertăți ca în
Ungaria.

Naționalitățile se ajungă la această recu-
noscință, și atunci aspirațiunile lor de sigur vor
fi în consonanță cu intențiunile statului ungar.

Găsim în această enunțiațiune trei
lucruri:

1. Că Maghiarii, ca „element în-
temeietor de stat“ vor să-și imprime
statului *caracterul lor*.

2. Că nicăiri naționalitățile n'au li-
bertăți mai mari ca în statul ungar.

3. Că naționalitățile trebuie să o re-
cunoască aceasta și să nu mai aibă aspi-
rațiuni, dacă vor să fie mulțumite.

Cât pentru punctul al treilea, el este
o frasă goală: nu cetățenii au să-și măs-
sure aspirațiunile potrivit cu „inten-
țiunile statului“, ci „statul“ are să
se orienteze după aspirațiunile cetățenilor.

Domnul Tisza ne vorbește despre
„stat“, ca-și-când noi ne-am afla în lună
și am trata de acolo cu d-sa, care e re-
presentantul „statului“ ori poate chiar
„statul“ el însuși. „Statul“ nu e nici dl
Tisza, nici guvernul, nici națiunea ma-
ghiară: sîntem noi cu toții, dimpreună
cu Coroana. Nu cerem nimic dela „statul“
dlui Tisza, ci *avem fiecare-care* dintre noi
aspirațiunile noastre firești, și trebuie ca
unii să țină seamă de aspirațiunile celor-
lalți, dacă e vorba să trăim în pace.

De aceea nici că mai înțrăm în dis-
cuțiune asupra întrebării, dacă este ori
nu adevărat, că nicăiri pe fața pământului
„naționalitățile“ nu au libertăți ca în Un-
garia, ci ne mărginim a-i spune d-lui
Tisza, că cele trei milioane de Români din
țările coroanei ungare nu sînt mulțumite
cu pozițiunea ce li s'a creat în statul un-
gar, bună o fi pozițiunea aceasta, rea o fi,
destul că ei nu se mulțumesc cu ea.

Și în fața acestui adevăr elementar,
nu mai are nici o importanță parada cu
meritul de a fi „întemeiat“ statul,
căci întrebarea foarte practică e, cine îl
susține.

Înțelegem prea bine, că Maghiarii
vor să-și imprime statului caracterul lor:
vorba e însă, că nu o vor aceasta Ro-
mânii, nu o vor Slovaci, nu o vor Ger-
manii, nu o vor Sârbii, și se vor mai fi
găsind și alții, care nu o vor.

Eară Maghiarii nu constituiesc ei
singuri statul ungar, nu ei singuri îl
susțin.

Ce a fost, ce n'a fost acum o mie
de ani, acele sînt lucruri trecute: ade-
vărul actual este, că statul ungar e
constituit din Maghiari, Români, Slovaci,
Germani, Sârbi și Ruteni.

Dacă Maghiarii se cred destoinici a
susține ei singuri statul ori speră, că
vor pute să-și câștige și pe ceilalți conce-
tațeni ai lor pentru idea prefacerii sta-
tului într-unul cu „caracter“ maghiar,
atunci n'au decât să ne vorbească precum
le vorbește principele Bismarck Polone-
zilor din Germania.

Noi îi încredințăm însă, că anume
Românii nu se vor împăca nici odată cu
gândul, ca statul acesta să fie național
maghiar: n'a fost nici odată, nu este în
virtutea pactului dualist și nici nu poate
să devină, câtă vreme se ține în sfîșenie
pragmatica sancțiune, această legătură așe-
dată între noi și Casa de Austria.

Maghiarii se înșeală, dacă își fac ilu-
siunea, că Românii vor renunța vre-odată
la pozițiunea ce li-se cuvine în patria lor;
ei se lasă a fi amăgiți, dacă ascultă pe
acea, care le dic: Lăsați numai pe noi
și nimicești-i pe cei câțiva „agitatori“, —
căci vi-i facem noi pe Români să tacă!

Românii pot să tacă, fiindcă sînt
oameni chibzuți, dar' nu renunță și se de-
părtează ca de nisce înciumați de toți aceia,
care se prefac și simulează renunțarea, ca
să li se însinue actualilor stăpînituri.

E un lucru pe cât de comod, pe atât
de eficient de a aduna câțiva oameni depen-
denți de guvern să se pronunțe pentru
statul maghiar ori de a pune pe Metro-
politul Miron să desavueze prin manifeste
bine ticluite isbucnirile sentimentului public
român: întrebarea e însă, ce pot acești
oameni în fața unei situațiuni mai grele,
întrebarea e, ce vor face atunci, când gu-
vernul nu va mai pute să facă presiune
asupra lor?

Astfel guvernul poate să acopere ade-
vărul față cu țeara, față cu Coroana, față

cu străinătatea; adevărul însă se poate fal-
sifica, se poate ascunde, se poate nega un
timp oare-care, dar' în cele din urmă tot
ese la iveală și se impune el prin el.

Ear' adevărul este, că Românii n'au
nici odată să susțină un stat național ma-
ghiar: o spunem noi ori nu, adevărul acesta
rămîne un adevăr, pe care Maghiarii îl
vor recunoaște, dacă nu mai înainte, atunci,
când vor fi ajuns să aibă trebuință de sprin-
gînul Românilor.

Noi dîcem să-l recunoască de pe acum
și să renunțe la nisce aspirațiuni, care nu
se pot realiza.

În virtutea pactului încheiat la 1867
țările supuse coroanei ungare constituiesc
un stat poliglot, compus din mai multe
popoare. Maghiarii stau în fruntea acestor
popoare, nu sînt însă identici cu „statul“,
n'au să-și imprime acestui stat caracterul
lor. Dacă ei se folosesc de puterea publică
spre a anihila și exploata pe ceilalți, atunci
se pun în conflict cu legile posi-
tive, și nu mai e între noi și dinșii vorba
de dreptate, ci de putere.

Aici e răul.

Poate guvernul, care și-a făcut ma-
ioritate în corpurile legiuitoare, să ignoreze
legile create în favorul naționalităților ori
să le aplice după bunul său plac, ca-și-
când am trăi într'un stat național maghiar,
poate să subvenționeze din visteria comună
teatrele maghiare cu sute de mii de floreni,
în vreme-ce noi, care plătim din greu în
acea visterie, ne luptăm cu cele mai mari
greutăți spre a susține școlile și bisericile
noastre, se pot toate aceste; după legile
patriei noastre însă statul ungar nu s'a
înființat pentru-ca națiunea maghiară să
poată face risipă și lux din roadele muncii
altor popoare, ci pentru-ca să se creeze un
modus vivendi suportabil pentru toți cei-ce
il constituiesc.

Acest *modus vivendi* nu se va crea
însă, dacă Maghiarii vor accentua mereu,
că ei au întemeiat statul, scăpând din ve-
dere, că nu l-au întemeiat ca stat național
maghiar și nu-l pot susține ei singuri.

Revistă politică.

Sibiu, 25 Ianuarie st. v.

Precum se scie, „clubul german“
al dietei imperiale germane a
luat hotărîrea, de a felicita pe principele
de Bismarck pentru discursul său ținut
în dieta prusiană în contra Polonezilor.
În urma acesteia comitetul executiv al
clubului a propus spre primire următoarea

rezoluțiune: „Membrii dietei austriace, care
aparțin clubului german, pînătrîși de mi-
siunea, de a se întrepune totdeauna pentru
apărarea intereselor naționale ale Germa-
nilor din Austria, înainte de toate salută
recunoascerea, care se accentuează în dis-
cursurile din urmă ale principelui de Bis-
marck și prin care se recunosc anume
pericolele, ce amenință pe Germani în to-
talitatea lor precum și în special din partea
slavismului. Prelungă rapoartele in-
time ce există între Austria și
Germania, rapoarte care se ba-
sează pe puterea împregiurărilor
factice, ori-și-ce întărire a conștiinței
naționale în Germania are să aducă cu
sine și o întărire a Germanilor din Aus-
tria. Conduși de această idee, membrii
„clubului german“ se simt îndemnați, a
aduce cele mai sincere mulțumiri pentru
puternicile principii naționale exprimate
prin discursurile principelui de Bismarck
dela 28 și 29 Ianuarie a. c.“

Noul cabinet englez s'a format
în următorul mod: Gladstone, prim-
ministru; Sir Farrer Herschell, lord
cancelar; Lordul Spencer, lord-president
al consiliului intim; Childers, secretar
de stat în ministerul de interne; Rose-
berry, secretar de stat în ministerul de
externe; Granville, secretar de stat
pentru coloni; Kimberley, secretar de
stat pentru India; Bannerman, se-
cretar de stat în ministerul de război;
Harcourt, cancelar de tesaure; Ripon,
primul lord al admiralității; Chamber-
lain, president al oficiului local de gu-
vernare; Trevelyan, ministru pentru
Scotia; Mundella, president al oficiului
de comerț; John Morley, secretar de
stat pentru Irlanda; Charles Russell,
procuror general.

În general foile engleze întîmpină cu
simpatie noua compunere a cabinetului.
Sîngur „Times“ se teme, că guver-
nul nu se poate privi destul de
tare. „Standard“ e de părere, că com-
punerea cabinetului e de astfel, precum
s'a putut aștepta între împregiurările ac-
tuale. Cea mai mare mulțumire o pro-
duce numirea lui Roseberry de secretar
de stat al externelor; aceasta se privesce
de o garanță pentru menținerea bunelor
relațiuni cu Germania.

Nota circulară a Porții, ce conține
alianța turco-bulgară, s'a predat deja mi-
nisterului de externe austriac. Despre cu-
prinsul circularului i-se comunică din
Constantinopol lui „Pol. Corr.“ următo-
arele: Circulara turcească dela 2 Febr.

Foia „Tribunei“.

Aripă frumoasă.

Poveste.

De Nicolau Trimbițoiu.

(Urmare.)

Plecând dar', ei merseară ziua întreagă,
până-ce ajunseră la un pod de aur. Se mirară
mult de acel pod și gîndiră, că trebuie să fie
ceva și aci. După-ce mai mîncară și cea din
urmă pogace de cenușă, Aripă frumoasă grăi:

— Dau cu gândul, că și aci trebuie să fie
ceva ca la celelalte poduri; grijii și nu dormiți
greu și de se poate priveghiați, ca la vreme de
nevoie să-mi fiți întru ajutor. După lucru se poate
cunoaște măiestrul: la podul ăsta poate să vină
un smeu și mai groasnic, și atunci vai de noi.

— Vom priveghia, și te vom ajuta, — di-
seră frații sei.

— La vreme de nevoie să veniți, — urmă
Aripă frumoasă.

După aceste vorbe, Aripă frumoasă se băgă
sub pod, ear' frații lui, după-ce păseură caii, își
diseră: „Să ne culcăm, căci fi-va el harnic să-și
apere capul ori-și-cum, tot se va lăuda el, că isbînda
a fost numai a lui.“ Se culcară dar' ear' în șanț.

Într'un târziu veni smeul cel mai mare și
mai tare, îmbrăcat în aur și cu cal de aur. Ajuns
pe pod, calul forăia din nas și tropoia din pi-
cioare, nevrînd să mai meargă.

— Ori nu 'ți-am dat mîncare și beutură?
nu te-am țeselat? ori ce 'ți-e de nu mergi?! —
se răsti smeul.

— Ba nu! toate dorințele 'mi-le-ai împlinit,
dar' e Aripă frumoasă sub pod.

— Am visat rău, — dar' nu voui crede în
visuri, ci-i voui arăta eu, că-i vor mîncă cioa-
rele picioarele și corbii îi vor scoate ochii. Oh!
paloș ajută-mă să-l fac scrum și cenușă. Am
auzit de el, dar' îi voui arăta cine sînt eu: pe
frații mei i-a ucis, dar' pe mine nu mă va ucide!

Cu aceste vorbe sare de pe cal, și merge
în gura podului, strigînd:

— Ești, om pămîntean de sub pod!
— Nu te grăbi așa de tare, — răspunse
Aripă frumoasă cam tremurînd de frică.

După-ce Aripă frumoasă eși, smeul dișe:

— În lupte să ne luptăm, ori în săbii să
ne tăiem?

— Ba, în lupte, că sînt mai drepte!

Și se luară de se luptară, până-ce se obo-
siră, dar' nici unul pe altul nu s'au putut învinge.

Când vădură că nu se mai pot lupta, smeul grăi:
— Amîndoi în lume nu încăpem; fă-te dar'
tu o roată de lemn și eu una de fer, să ne dăm

unul de pe un deal, altul de pe alt deal în vale,
și acolo să ne ciocnim, și a cărui roată se va
sparge, acela să fie învins.

— Bine!

Smeul se făcu roată de fer, ear' Aripă fru-
moasă roată de lemn, și după-cum a fost vorba,
se ciocniră în vale, dar' earăși amîndouă roatele
rémaseră întregi.

Plin de mînie dișe smeul:

— Fă-te tu pară vînetă, ear' eu mă fac
pară galbină, și care pară se va înălța mai sus,
acela să fie învingătorul.

Să făcură așa cum dișeră, dar' nici una
nu s'a putut ridica mai sus ca alta.

Într'un târziu vădură nisce corbi sburînd.
Smeul le dișe:

— Corbilor! veniți și aduceți apă în cio-
curile voastre și turnați pe para vînetă, că vă
dau carnea dintr'un om.

Aripă frumoasă, adevă para vînetă, dișe:

— Corbilor! dragilor! mergeți și sculați
pe doi frați ai mei din șanț și spuneți-le să
aducă apă în pîlăriile lor, ear' voi aduceți în
ciocurile voastre, și turnați pe para galbină, că
vă dau carnea din trei smei și din trei cai.

Auîndu-le aceste, corbii se duseră, sculară
pe cei doi frați ai lui Aripă frumoasă, și aduseră
cu toții apă, turnară pe para galbină și așa fu

învins smeul, căruia îi tăia Aripă frumoasă capul.
Acum răsări și soarele.

După aceste, Aripă frumoasă luă calul și
îmbrăcămintea de aur, cele de argint le-a dat
lui Meșlă, ear' cele de aramă le-a dat lui
Serila.

Apoi Aripă frumoasă se întoarse către frați
și grăi:

— Cu ajutorul lui Dumnezeu am învins pe
cei trei smei, care au fost înghițiți soarele, luna
și stelele, scopul ni l-am ajuns; acum putem
merge acasă, ca, după făgăduința făcută de îm-
păratul, să ne dea fetele în căsătorie. Însă n'ar
fi oare mai bine, fiindcă acum nu ne mai temem
de nimeni, să mai umblăm puțin prin lume,
să scim cum e lumea. De căsătorie avem vreme.
Ce dișeți, frații mei?

— Bine, să mergem, să vedem lumea, —
răspunseră ceilalți.

Așadar ear' plecară la drum; dar' nu
mult merseră, până vădură nisce curți mari, fru-
moase, făcute toate numai din aur și argint.

Vădînd aceste curți, Aripă frumoasă dișe
cătră frații sei:

— Frații mei, stați puțin în drum aici, să
mă bag în aceste curți să văd cine șede în ele.

Dă el să se bage, — nu scie să deschidă ușa,
se făcu dar' muscă și se băgă pe gaura dela

aduce la cunoștința puterilor alianța pre-eliminată, ce s'a încheiat între Turcia și Bulgaria. În urma acesteia demnitatea unui guvern general al Rumeliei va trece conform tratatului de Berlin la principele Bulgariei, Alexandru, și se va învârti din cinci în cinci ani, câtă vreme principele rămâne credincios Sultanului și va administra Rumelia în toată regula. Poarta va administra în mod direct satele musulmane din Hirdiali și Rhodope. La cas, dacă în Bulgaria ori Rumelia orientală vor izbucni revolte în contra Turciei, poate să se execute alienatul întâiu al articolului cincisprezece din tratatul de Berlin. În cazul unui atac străin în alte locuri ale imperului otoman, trupele auxiliare, pe care le va da principele Bulgariei, vor sta sub comanda supremă turcească. Dealtminte, tratatul de Berlin se menține. O comisiune bulgaro-turcă revediază în termen de patru luni statutul pentru Rumelia-orientală. În sfârșit Poarta se roagă pentru întrunirea unei conferințe la Constantinopol spre aprobarea acestei alianțe.

Din București se depeșează, că delegații puterilor au ținut cea dintâi ședință la 4 a l. c. Delegații și-au schimbat însă numai procurile și au amân timer ședința următoare pe Sâmbătă, cerând până atunci dela guvernele lor informațiuni cu privire la cestiunile de forme.

„Reuniunile de cultură și cestiunea naționalităților“.

(Urmare.)

„Nu trebuie dar' să credem că stăm în fața mișcării române, ca în fața unei mișcări ce n'are alt scop decât exterminarea Maghiarilor din Transilvania. Acea mișcare română posedă de sigur oameni serioși, cari știu calcula cu posibilitățile. E drept că au făcut o mare greșală, când au permis parastasele și sărbătoririle pentru Horia-Cloșca, sau când nu le-au desaprobat în modul cel mai hotărât; dacă se făcea aceasta, poate că nici proclamațiunea ticăloasă a irredentei nu ar fi vădit lumina zilei. Mișcările naționale sau naționaliste, dacă într-o adevăr voiesc să fie aceasta, trebuie să poseadă instigatori morali mai nobili, cel mai mare avânt al unei astfel de mișcări e însușirea ideală pentru cauză, și numai atunci vor pute câștiga în partea lor simpatia altor națiuni, dacă se vor pute arăta din această parte. Mișcarea națională, dacă e ca să ajungă treaba la arme, trebuie făcută cu eroi, nu cu hoți și asasini; eroismul și entuziasmul nu încape cu furtul și cruzimea.

„În revoluțiunea cea mare franceză Jacobinii și teroriștii au săvârșit astfel de cruzimi, și totuși Danton, care a aruncat pe Septembriști în temnițele pline cu tâlhari, și a permis ca sângele acestora să curgă pârăie pe stradele Parisului, se împărtășește de apoteosele creațiilor mari; atrocitățile marelui revoluționar își află explicare și în parte excusă în timpul mai târziu în provirnișul legilor neștrămutate ale logice. Dar' oare revoluționarii dela 1789 au început cu furturi și asasinate, au omorât ei oare cu grămada femei și copii, fie chiar când nesațul lui Saturn față de pruncii sei proprii a fost mai mare? Pot permite conducătorii serioși ai miș-

incuietore și începă a sbura, dar' nu vedă pe nimeni, merse deci mai departe, până-ce în a 12-a oada vedă o smeoaică bătrână și trei mai tinere. Îndată-ce vedă musca, smeoica dîse:

— Dragi nurorile mele! prindeți musca aceea, căci ea v'a omorât bărbaii voștri și feciorii mei.

Auându-le aceste, Aripă frumoasă se băgă în o crepătură din grindă.

Căutară destul smeoacele, dar' nu putură prinde musca.

Atunci una din smeoicele tinere grăi:

— Lasă, mamă! că din mâinile noastre tot nu scapă, căci eu mă voi face o fântână, și împregiurul meu așa caldura va fi, că tot cel ce va trece pe acolo, va trebui să bea apă din mine și atunci îl voi otrăvi.

Ceealaltă dîse:

— Mamă, eu mă voi face un captor cu foc și împregiurul meu așa de frig va fi, încât tot cel ce va trece, trebuie să se încălzească, și atunci îl voi otrăvi.

Cea mai mică și mai frumoasă grăi:

— Mamă! eu mă voi face un per cu pere de aur, atât de frumoase pere vor fi pe mine, de toți, câți vor trece, trebuie să guste din ele și toți câți vor gusta, vor muri de otrăv.

(Va urma.)

cării naționale române, ca această mișcare să se dateze dela revoluțiunea lui Horia? Oare arangiatorii parastaselor pentru Horia-Cloșca și autorii proclamațiilor irredentiste voiesc să dedească, ca astfel de mijloace voiesc să aplice pentru politica arangiată și adoptată. Că Români încă și astăzi sînt în stare de robi, nu vor face pe nime să creadă; lumea ar privi numai ca o dovadă de inferioritate spirituală și morală, dacă ar voi să dedească pe această cale tendența lor spre libertate națională și o ar aprea conform acesteia. Dacă ar voi să se provoace la robie, ar dîce, acesta e într-o adevăr un popor slav, acesta încă nu s'a desvoltat încât să ocupe loc la măsura rotundă a națiunilor vrednice de libertate.

„Eu mărturisesc, că nici nu voiesc să cred, că ar sta în programul conducătorilor mișcării române, că pentru înființarea Daco-României ar intenționa să aranjeze o revoluțiune la Horia-Cloșca, ci probabil, că pentru aceea au adus la ordine dîlii amintirea acestor lucruri, fiindcă au știut, că prin aceasta sînt în stare să producă efect mare și au sperat, că dela maghiarizarea ținută în o astfel de spaimă vor dobândi mai ușor concesii. În acest cas însă au dovedit o nedăbăcie foarte mare, deoarece ce au făcut plausibil pentru ori-ce încercare de tranșacție răspunsul, că cu tâlhari și asasini nu te poți de mite în transigență. Au comis o eroare mare, dacă au cugetat: *lucris bonum odor ex qualicunque re*; până la atîta încă nu a decădut moralul, ori-și-cât s'a pierdut din idealism, ca lumea să recunoască furtul și asasinarea ca mijloace ale politice.

„Eu cred, că și în tendințele naționalităților se poate dovedi că adevărat un proverb german. Germanul dîce: *Man isst nicht so heiss, wie man kocht*, omul nu mănă așa de ferbinte precum ferbe. Așa cred, că irredentistii, Slovacii panslavisti, omladinistii, etc. ar fi dispuși a concede din Daco-România și din celelalte state sau provincii naționale rotunșite, și ar fi gata a se lăsa la un *modus vivendi*, în urma căruia ar pute fi pe deplin liniștiți, că se vor pute susține în această țeară, prelungă o egală îndreptățire, ca Români, Slovaci, etc.

„Din această cauză nu e tot una, ori-cum tractăm cu naționalitățile, din această cauză merită să fie primită și prin urmare și practică politica de a da fiecăruia tot de ce are lipsă pentru susținerea și desvoltarea naționalității lui, întrucât prin aceasta nu se jignesc statul.

„La aceasta au drept deplin. Aceasta o recunoaște și marele nostru patriot Ludovic Kossuth în cea mai nouă strălucită lucrare a sa publicată în „Pesti Napló“, dîcînd: „Nime nu poate respecta mai bine ca mine pretensiunile legitime ale naționalităților, nime nu poate dori mai sincer decât mine, ca fiecare naționalitate din patria noastră să-și poată desvolta și să-și și desvoalte cu rezultat limba și cultura sa“.

„Da, să-și desvolte cultura; prin urmare nu e neapărat de lipsă ca să le octroăm cultura maghiară, cum vreu să facă reuniunile de cultură. Căci, precum dîce Kossuth „Maghiarul nu e dușmanul culturii naționalităților... Cum ar și pute să fie dușman? Fiecare cultură din această patriă (dacă nu are o direcțiune nepatriotică) contribuie la întregul culturii patriei“.

„Ludovic Kossuth face o deosebire subtilă între aspirațiunile naționalităților și cele naționale, pe care le nutrește la noi nemaghiari, și precănd recunoaște îndreptățirea celor dintâiu, pe cele din urmă le reproabă în modul cel mai hotărât.

„Și chiar pentru aceea e foarte de regretat direcțiunea accentuată de acum în concepțiunea și administrarea concesiunii naționalităților, care se observă adevăr în mișcarea produsă prin reuniunile de cultură, deoarece acum nu mai vor să audă nici de respectarea îndreptățirii aspirațiilor naționalităților (nu de cele naționale), ci tînde deadreptul la înghițirea generală a naționalităților prin maghiarizare, atacă așadar naționalitățile în existența lor, anticipănd oare-cum, ar dori să vadă ștersă din legea noastră legea dela 1868 pentru naționalități și urgează guvernul, ca acesta să influențeze cu toate mijloacele ce-i stau la dispoziție asupra naționalităților în interesul maghiarizării.

„Marele bărbat al patriei noastre, Kossuth, nu știe cât s'a pus în timpul din urmă pe această direcțiune întreg publicul maghiar; el are în vedere numai anii 60 schițați de dînsul atât de strălucit când împăcarea cu naționalitățile s'a codificat în o lege separată, pe care lege el nu o reproabă, ci din contră dîce despre ea, că în satisfacerea naționalităților „mai poate să fie ceva îndrăgîț până la limitele, când siguranța statului strigă: stai!“ Nici nu e mirare, că nu cunoaște... și eu sînt convins, că dacă ar ști, nu s'ar fi pronunțat atât de aspru cum a făcut în pasagiul următor: „... cetățenii

de rasă nemaghiară au drepturi de naționalitate, dar' a nutrit sub firma acestora aspirațiuni naționale, a căuta în afară sub titlul înruderii de rasă și limbă, ori a tînde la stîrbirea întregității teritoriale a patriei maghiare, sau la ștergerea tipului național maghiar — *extradare de patriă*“.

„Sînt de părerea, că aceste cuvinte vor vîrșea oleiu pe foc.

„Națiunea maghiară stă în fața tendințelor disolvătoare de stat sub titlul de naționalitate — dela Brașov până la Turocz-Szt.-Marton“ — dîce Kossuth. Nu se poate dar' nega, că și în aspirațiunile de naționalitate, strict luate ear' nu în cele naționale, există elemente disolvătoare de stat. Dar' Kossuth recunoaște îndreptățirea tendințelor de naționalitate. Da, sînt elemente disolvătoare de stat, sînt elemente, care în ori-ce cas conțin în sine multe dificultăți, deoarece ce nu se poate nega, că e mai greu a trăi unui stat, în care locuiesc diferite naționalități mari în privința numerică și cari țin tare la existența lor, decât unui stat unitar în privința națională avînd astfel cel mai tare factor în comunitatea de limbă și naționalitate. Națiunile cum sîntem și noi prelîngă prudența de lipsă mai au lipsă pentru susținerea statului de un factor, ca adevăr naționalitățile să se administreze bine. Care e granița, hotarul ce ar fi a se defini atât de exact, între pretensiuni drepte și tradare de patriă, între națiune și naționalitate, între tendințe primejdioase statului sau cari ar fi încăpînd cu patriotismul? Această întrebare e cu atât mai de lipsă, cu cât nu se poate ști sigur, care e pretensiune dreaptă și care e numai calculațiune la aceea, că de aceasta acuși se vor spăria Maghiarii mai tare. Unde e granița fixă între conducătorii ultraști ai naționalităților și între oamenii lor moderați, cari în cele din urmă stau împreună în aceeași tabără față în față cu noi? (Va urma.)

Din Bănat.

În 24 Ianuarie st. n. a. c. din partea mai multor împăduriți, ni sau trimis mai multe apeluri, privitoare la alegerile viitoare ce se va întîmpla la comunitatea de avere l. c., expirînd mandatul de 6 ani al reprezentanților acesteia, cu ținerea adunării generale de primăvară în a. c. 1886, atrăgîndu-se atențiunea asupra tuturor alegătorilor, — cumcă să aleagă bărbai independenți, cari sînt neatîrnători dela nimenea, adevăr care se-și poată da votul după conștiința lor, și nu la comandă, la porunca altora; mai departe se dîce, cumcă să se aleagă numai dintre cei împăduriți, căci numai acestia vor chivernisi mai bine averea lor.

Foarte bune și frumoase sînt aceste idei, și precănt s'a amintit în acest apel le și servesc spre onoarea acelor domni împăduriți, cari se vede cumcă în adevăr se mai interesează de înaintarea binelui comunității de avere, — însă totuși cred, — că nu 'mi-se va lua în nume de rău, dacă voi face și eu ca împădurit unele observări, și adevăr: Am înțeles, cumcă să se aleagă oameni independenți, cari să nu-și dea votul după-cum le poruncesc alții, — e prea bine! eu între acei independenți cunosc primari, notari și învățători comunali, preoți de ai noștri, precum și codreni și primo codreni de ai comunității de avere etc., va să dîcă, în genere acestia să nu fie aleși că — toți au mai marii lor — e adevăr! — între acei independenți cunosc apoi ca simplu alegător, în prima linie poporul de rînd, care atrîrnă dela sapă, și n'are nici o idee despre astfel de consultări, în a doua linie cunosc de neatîrnători pe toți domnii ofțeri c. r. pensionați și sînt împăduriți, câțiva comercianți, dar' foarte puțini avem de ambele categorii, cari cu drept cuvînt dîs sînt și neatîrnători.

Drept aceea, eu ca alegător cerîndu-mi scusa din partea acelor domni împăduriți, cari au îndreptat acest apel către toți alegătorii, sînt de părere, și rog pe toți alegătorii, ca să se țină strîns la înțelesul apelului primit, făcînd observarea cumcă, nu ar fi bine nimerit, dacă s'ar alege și pe viitor dintre servitorii comunității de avere, adevăr codrenii și primo-codrenii comunității de avere, nu pentru aceea, că dîșii nu ar ave dreptul de a fi aleși, ci numai din acel incident, că dîșii sînt în serviciu la comunitatea de avere, și dîșii nici odată nu vor să facă opozițiune la multe cauze foarte momentase, avînd respect de stăpînul lor, de altă parte fiind în serviciu ca atare, mai bine ar fi să grijească de pădurea ce le este lor încredințată, ca să nu suferă comunitatea de avere nici o daună.

Mai departe eu ca simplu alegător, rog pe toți alegătorii com. de avere, a nu uita a alege pe Ilustritatea Sa dl general Traian Doda, care pe toate terenele a sporit și înaintat binele comunității de avere, ca președinte al acestei societăți, cum și pe dl Ilie Curescu ca membru în comitet, care în totdeauna a spriginit propunerile frumoase ale Ilustrității sale.

În fine, încă înainte de alegerea noului comitet al com. de avere, îmi permit a face încă o observare, care este încă de mare însemnătate.

Încă în ședința, respective adunarea generală de primăvară 1885, am fost propus transferarea tuturor codrenilor din comunele lor, ceea ce durere din partea onoratului comitet nu s'a luat la cunoștință.

Drept aceea aduc aminte și rog noul comitet ce va fi ales, în interesul binelui comunității de avere, și spre stîrbirea răului ce zace, a lua propunerea mea la cunoștință, și a transfera pre toți acești codreni, — deoarece ce unii și-au zidit până acum câte un edificiu, ear' de alta parte sînt în mijlocul rudeniilor sale, cari toți se bucură de starea lor, ear' în fine prin strămutarea lor, mai bine s'ar păzi binele comunității de avere, neavînd nici o speranță, de a fi ales oare-unde, să-și caute partide în comuna sa pe moduri amenințătoare.

Și așa încheiînd, rog pre toți alegătorii, a-și da votul seu după cunoștință, și nu după porunca altora, dar' nici după a mea și așa cu ocaziunea alegerilor a noilor reprezentanți precum și a noului comitet al comunității de avere, de care cu toții ne bucurăm, vă poftesc succes bun. i. r.

Correspondențe particulare ale „Tribunei“.

Arad, 3 Februarie n. 1886.

În seara de 31 Ianuarie a. c. s'a arangiat în sala institutului teologic-pedagogic din loc o serată musicală-literară.

La producțiune au participat doamnele, G. Ionescu, L. Vuia, B. Câmpian, domni, Dr. N. Oncu și Dr. Vuia, după un program stabilit și modificat în cele din urmă momente.

Serata aceasta arangiată în favorul fondului reuniunii femeilor române din Arad și provință a fost cercetată de un public frumos din societatea cea mai distinsă în frunte cu Preasfinția Sa dl episcop Ioan Meșianu, și a avut un succes perfect.

Când constat această serbare românească și acest succes, nu pot să nu ating nota discordantă și supercicioasă, care a rîsunat de pe coardele întinse de vrednicul nostru protosinel, reverendisimul dn I. Goldiș, director-substitut al institutului teologic-pedagogic de aici.

În trecut, sub alți directori, noi adeseori ne-am deprins a asculta la institut conferințe și concerte date de elevi. Societatea noastră întotdeauna a aplaudat pe elevi și institutul, în care vede adevărate porniri spre cultură și constată entuziasm pentru tot ce e nobil și frumos.

Astfel am socotit, că bine va fi așa și de astădată sub stăpînirea noului directorat. Am arangiat deci această producțiune și am luat în program și pe unii din elevii institutului, — și am considerat aceasta de un lucru de sine înțeles, când de timpuriu ne-am prezentat la Preasfinția Sa episcopul diecesan, ca șef al institutului, cerîndu-i concesiune pentru sală și notificându-i, că la această serată vor participa și elevi, și Preasfinția Sa ca întotdeauna s'a grăbit și ne-a dat această concesiune.

Dl director-substitut însă auzind de acesta a început-o cu reproșe de preterare și a continuat-o supărîndu-se foc pe afirmativul motiv, că nu 'i-se ceruse chiar d-sale prealabila învoire pentru cooperarea elevilor.

De grabă 'i-s'a dat apoi reparațiune și satisfacțiune deplină pentru această greșală involuntară. Reparațiunea fu primită cu multă dragoste, și dl director-substitut în urma acesteia cu bunăvoință sa caracteristică, nu putea să regrete din destul, că nu a știut mai dinainte de intențiunile noastre, ca să fi putut contribui și mai mult la splendoarea și succesul acestei serate, asigurîndu-ne, că societatea noastră întotdeauna poate conta pe bunăvoința și sprigulul seu.

După un ordin dat și primit anume, chiar și elevii s'au grăbit și au cerut dela dl director-substitut învoirea și iertarea, ca să poată participa la serată cu partea lor din program.

Toate le socotiam acum în cea mai bună ordine posibilă, mai ales după-ce dl director-substitut interelat fiind chiar și în ziua concertului ne-a asigurat, că a și dat deja ordin și concesiune și elevilor și superiorilor dela institut, ca să continue pregătirile și să participe la concert.

Am fost însă amar înșelați, și am rămas adînc uimiți și mâhniți... În faptă, asemenea ordin și concesiune nu s'a dat, ci din contră dl director-substitut hotărît a interzis elevilor ori-ce participare la această serată astfel, că o parte din elevi nici nu era de aflat nicăiri la începutul producțiunii, și astfel partea elevilor a și rămas cu totul afară din program.

După atâtea satisfacțiuni, atâtea angajamente și promisiuni, întrebarăm pe dl director-substituit, pe ce anume se bazează sau se poate baza această interdicție și procedere incușificabilă?

Să ni se spună, ce valoare se mai poate pune pe cuvântul dat, și pentru-ce anume un „apostol“ al culturii se face prigonitorul și zădărnicesce un scop eminent de cultură, și în fine, cu ce drept se mistifică o societate întreagă?

Z. Z.

Biserica-albă, în 3 Februarie n. 1886.

Pe linia de fer Timișoara-Baziaș în apropierea Bisericii-albe, vighitorul drumului de fer dimpreună cu soția sa fură în modul cel mai barbar și înspăimântător uciși.

Făptuitorul acestei ucideri brutale s'a și aflat într'un Sârb din Vrăcoag (comună imediat lângă Biserica-albă) cu numele Iosimovici, care nu de mult eșise din penitenciar.

Mult mă mirai însă, cetind în „Pester Lloyd“ din 2 Februarie n. nr. 33 și găsim Români arătați publicității ca ucigași ai vighitorului, adică Români din Vrăcoag, într'o comună exclusiv sârbescă.

De aici se vede, cât de departe merge impertinența și intențiunea răuvoitoare a foilor maghiarofile a discredita pe bieții Români cu tot prețul, chiar și în contra adevărului, — punând Români în Vrăcoag, unde nu găsești doară nici urmă de Români, necum să fie locuită de ei.

La toate națiunile se află elemente stricăcioase societății, nu ăicem că nici la noi, dar' a s'vêrli tina în fața adevărului spre a deșosi și discredita pe Români, aceste numai penele machiaveliste și plăute le pot face.

Vă comunic acest fapt, caracteristic destul pentru timpul șovinismului.

Cronică.

Falsificări de timbre. În zilele aceste s'au descoperit în ministerul de instrucție ungar înșelăciunile unui întreg grup de funcționari, care obișnuiau să deslipească timbrele de pe actele ce se prezentau la minister sau să depuneau în arhivă, și apoi le curățeau pe cale chimică și le vindeau traficantilor, prin ceea-ce au păgubit statul în mod considerabil. Această manipulație mizează s'a descoperit în urma unei arătări din partea unui practicant dela secțiunea de prezentare a comendei de piață din Budapesta. Și în urma cercetării, care s'a început s'a constatat, că aceste mișelii se practică în ministerul de instrucție de 16 ani încoace păgubindu-se astfel erarul cu mai multe decât de mii de floreni. O mulțime de funcționari actuali, precum și mai mulți pensionați sunt compromiși în această afacere.

Excese de alegere în Răsărit. Ieri după amiaza a plecat o companie de soldați la Răsărit ca asistență cerută din partea pretorului spre efectuarea alegerii de primar. Adușii și amenințările uneia dintre partide l'au îndemnat pe dl pretor a lua această măsură.

Balul reuniunii femeilor române din Sibiu se va ține la 24 Februarie 1886 st. n. în sala hotelului „împăratul roman“. Începutul la 8 oare seara. Venitul curat este destinat în favorul reuniunii. Invitățile s'au împărțit deja în mare parte. *Prețul de intrare e:* a) de persoană 1 fl. 50 cr., b) membrii de familie câte 1 fl. 50 cr. de persoană, ear' dela 3 persoane în sus, de fiecare persoană câte 1 fl. Logea mare 3 fl.; logea mică 5 fl. Publicul din loge, care dorește a participa la dans este rugat a-și scoate bilet de intrare în sală. Bilete de intrare se vând în ziua balului înainte de amiaza dela 10—12 și după amiaza dela 3—5 la hotelul „împăratul roman“, camera nr. 1 și seara la cassă.

Balul român din Viena ocupă acum de aproape două decenii locul seu între balurile de elită ale rezidenței imperiale.

Această întreprindere și-a propus dela început a aduna un capital, cu care să poată de o parte veni în ajutorul studenților români lipsiți de mijloace, ear' pe de alta să susțină societatea de studenți „România-Jună“, care intrinsece la un loc studenții români veniți la Viena din diverse regiuni, îi pune în relațiuni reciproce și se îngrijesc de cultura lor. Acestei misiuni îndoite a corespuns pe deplin balul român. Din venitul seu s'au susținut cu burse, taxe de studii și de examene, locuințe, cărți și alte obiecte de studii câteva sute de studenți români; ear' societatea „România-Jună“ are un capital neatacabil de aproape 13,000 floreni, bibliotecă sa, localul seu de întrunire, etc.

În anul acesta se va da balul român, la 9/21 Februarie în „Musikvereinsaal“ sub Augustul Protectorat al A. S. I. *Archiducele Reiner* și sub distinsul patronat al stimulator doamne: Contesa Maria Bonda, barona Elisabeta de Vaux, barona Antonia Drasche de Wartinberg, Maria Dumba, Maria de Dunaiewsky, Therese Kanitz, contesa Anastasia Kielmansegg, Clarisse de Lindheim-Vivenot, Olga Maurojeny, Celestine de Oppolzer, Constance Romalo, Aurelia de Trapsia-Kron, barona Catinca Vassilco. Succesul acestui bal se datorează în mare parte concursului bine-

voitor, cu care au spriginit Românii din toate țările întreprinderea noastră. Cunoșcând nobilele d-voastre sentimente, ne permitem, P. T. domn, a vă ruga să binevoiți a deschide o colecție în cercul cunoșcitorilor d-voastre. Lista prezentă, ori-ce rezultat ar ave, vă rugăm a o înapoia cel mult până la 1 Martie st. n. sub adresa: Dr. St. Ciurcu, IX, Alserstrasse 26. Președinte de onoare: Alex. baron Vassilco, membru senatului etc. etc. Dr. St. N. Ciurcu, president; vice-pres. st. jur. Gh. baron Vassilco și st. jur. I. Mavrocordat; cassar drd. m. Gr. Tîeranu; secretari: st. med. I. Papanicolu; st. med. I. Tîeranu; st. jur. I. baron Stîrcea și st. agron. Th. cav. de Flondor; controlor, st. jur. N. cav. de Popovici.

Atentat de dinamită în contra lui Vereșagin. Secretarul societății de bele-arte din Budapesta a primit zilele aceste o scrisoare anonimă, prin care Vereșagin este amenințat cu un atentat de dinamită pentru cazul, dacă se va reîntoarce la Budapesta, — din cauză că ar fi hult pe Munkácsy, bațjocurindu-i „cerul negru“ și „pământul în culoarea ciocoladei“ pe un chip numit: „consumatum est“. Secretarul a predat scrisoarea poliției, spre a erua „comitetul executiv“ al acestor conjuratori în contra vieții unui pictor nevinovat.

Gedeon Ladányi, profesor de istorie la universitatea din Cluj și membru al academiei maghiare a murit la Cluj în etate de 62 ani.

Camera advocațională din Cluj anunță, că pentru cancelaria avocatului Paul Bodor, care s'a depărtat și nu i-se cunoaște locul obicațiunii, a numit de curator pe avocatul Friederich Wachsmann.

Pacea de București. Au sosit în București domnii C. Miatovici, delegatul Sârbiei, și dl Guechov, delegatul bulgar pentru negocierile de pace.

O carte românească de igienă. Eată cum se exprimă „le Journal d'Hygiene“ din Paris cu privire la Manualul elementar de igienă pentru usul scoalelor rurale al dlui Dr. Felix, decanul facultății de medicină din București:

„Preadistinsul nostru coleg, care a reprezentat cu onoare România, țeara sa, în toate congresele internaționale de igienă, pe când luminează cu lumenele sale consiliile superioare sanitare ale statului, caută în același timp și să vulgarizeze în mase înțeleptele precepte ale igienei private.

„V'am prezentat la timp tratatul ce l'a publicat asupra igienei și educațiunii primei copilării, luând programul și, după-cum el însuși o declară, cele mai adese-ori chiar textul broșurii societății. Eată ađi micul seu manual, cuprindend 24 capitole, cari toate dau într'o ordine metodică, — asupra atmosferei ambiante, alimentelor, băturilor, vestmintelor, exercițiului fizic și intelectual, etc. — noțiuni, simple, clare, precise, cari pot fi cu înlesnire înțelese de tinerii scolari.“

În România.

Amintiri din călătoria de Eide Laveleye.

Wo Urwald hohe Felsen krönt,
Der Aergstrom wild zu Thale dröhnt
Und tausend Blumen blühen,
Viele süsse Düfte sprühen,
Da liegt, den schönsten Gärten gleich,
Mein Königreich.

Carmen Sylva.

... Eată și Dunărea, măreață, întinsă, mai lată decât Bosforul. Corăbii cu pânzele întinse umblă în toate părțile. La stânga se zărește Rusciucul, deasupra colinelor roșietice, ce încungurâți apa. Un mic vapor ne trece la Giurgiu, unde ne așteaptă trenul „Fulger“. Giurgiu are nisce case joase cu un rînd, ca țirgușoarele ungurești; dar' sînt curate, îngrijite, și nu se vede nici o ruină. Numai decât prinzi de veste, că ești sub regimul turcesc. Câtă deosebire de Stambul!

Câmpiile românești, ce le treci până în București sînt mult mai bine lucrate decât cele ce se întind între Varna și Dunăre: mai puțin pământ deșert; porumbul mai bine prăsit, grăul sîmănat cu mai puține burueni.

Oamenii, cari lucrează la câmp sînt îmbrăcați cu haine de lână albă, și piei de oaie, și femeile cu căte o cămașă lungă, și un șorț colorat.

Pe ici, pe colo, grupuri de arbori frumoși; ceea-ce nu se vede prin Turcia, unde oamenii nu se gîndesc decât să facă bani.

Bucureștii își fac o impresie foarte plăcută; oamenii nu se îndeasă unul în altul.

Casele n'au decât un cat, și nu se ating, afară numai din stradele centrale ca „Podul Mogoșoai“, numit dela luarea Plevnei: „Calea Victoriei“.

Câte o poartă mare se deschide în grădini, unde se găsește bucătăria, grajduri etc., — adeseori legate de casă printr'un coridor.

Dacă ai privi orașul, dintr'un turn, abia zăresci acoperemintele printre arbori; ceea-ce-ți amintesc Moscva.

În centru însă, unde pământul e scump, se zidesc acum case înalte ca la Paris.

„Grand Hotel“ e bun, curat, chiar elegant. Dar' tot e foarte scump, ceea-ce i-se pare cu atât mai ciudat, cu cât mâncările sînt așa de eține. O friptură de vițel costă 2 lei, un puin un franc, un curcan 2 franci; pescele de Dunăre e în belșug și ețin. Cega e minunată. Vinurile din țeară sînt destul de bune și se vînd la 20—30 bani litrul. Mă mir, că Elvețienii n'au venit aci să deschidă hanuri, unde se trăiesce ețin, cum au făcut în Italia și Spania.

Cea dinntăiu vizită am făcut-o ministrului Englezesc, dl William White, colegul meu dela Cobden-Club. Aveam o scrisoare pentru el dela „Foreign-Office“, iscălită: lordul Edmond Fritz-Maurice.

Mă primi foarte prietenesce. Dl William plin de vervă, supus ideilor liberale, cunoaște România mai bine ca ori-cine.

Si voi să mă conducă numai decât la președintele consiliului, dl Brătianu.

Însă fiul primului-ministru, ne spuse că tată-seu căduse rău și doctorii, i-au recomandat liniște. Ne ducem la ceaiu la dl Dimitrie Sturdza, ministrul afacerilor străine, unul din cunoșcții bărbați politici. La d-na Sturdza, am găsit un „salon“, un adevărat salon, care îmi aduce aminte pe acela al d-nei Minghetti din Roma. Ea scie să te țină de vorbă, și lucru mai rar, să te facă să vorbești. Scie să aducă convorbirea asupra unor lucruri însemnate, și mai presus de banalitățile obișnuite, fără să devină pedantă. Vocea sonoră, e pătrunzătoare și dulce; e atât de bună, cât de deșteaptă: lucru neobișnuit.

Îmi vorbi mult de regina Elisabeta, pe care o adorează. N'am s'o văd, din nenorocire: e în familie, la Neuwied. D-na Sturdza îmi dădă cărțile ei, „Cugetările unei regine“, în care sînt maxime atât de cugetate, și atât de bine ăise: „Legendele Carpaților“, „Pelesch-Märchen“ aus Carmen Sylva's „Königreich“ și o poemă privitoare la „Jidovul rățecitor“, în versuri nemțesci, de o poezie stranie și care străbate până în adîncul problemei vieții omenești.

Regina, îmi spunea ea, e o femeie superioară umanității, lipsită de ori-ce interes material, trăind în ideal, îndrăgită de natură, poezie, musică, pictură, de toate artele, închinată cu totul cauzelor nobile, României, poporului român și mai cu seamă asupriților și nenorociților.

Se silește să facă poporul să păstreze industria casnică. Vara, care o petrece în castelul Peleș, lângă Sinaia, la poalele Carpaților, ea și damele de onoare poartă vestiminte țărănești, cu falduri drepte ca nisce draperii antice și împodobite cu broderii minunate. Ea a fundat sub protecția ei o societate pentru răspîndirea industriei locale, a căreia produse se găsesc într'o prăvălie din podul Mogoșoai. Mai în fiecare seară petrec la d-na Sturdza. De unde îmi rămân cele mai încântătoare amintiri din călătoria mea.

Dl Sturdza îmi vorbește cu o viuă satisfacție despre situațiunea financiară a României. Ca și Italia, a ajuns la „pareggio“, la echilibru; are vre-o 60 milioane în cassă.

Toate afacerile sînt asigurate. Și tot ce statul datorează, e plătit. De ăce ani încoace, progresul e foarte mare.

La „Grand Hotel“, lângă camera mea, e camera generalului Brialmont, confratele meu dela academia din Bruxelles. A venit aci chemat de rege, pe care îl vede în toate zilele, ca să-și dea părerea asupra unui proiect de întărituri din giurul Bucureștilor. Și nu mă mir. Dela moartea lui Tottleben de sigur el e cel mai mare artist de fortificații în Europa. Îmi vorbește cu gust de planurile lui. Bucureștii vor fi mai bine apărați decât Anvers, grație unei serii de întărituri împrăsciate prevădute în baterii mobile, ca acele ale năvilor cu turnșoare. Lucru de căpetenie e, îmi spune dînsul, de a pune la adăpost tunurile și artileristii. Efectele actuale ale țintei sînt atât de grozave, încât tunurile neapărate ar fi sfărîmate cu ușurință. Bucureștii vor deveni un câmp de bătaie imposibil de luat cu asalt, în care armata română va pute să lupte cu forțe de ăce ori mai mari.

România este ca și Belgia, un loc de trecere deschis rășboinicilor. Actualmintea nu poate să-și apere neutralitatea contra celui mai tare. Trebuie să-și deschidă porțile și chiar să se unească cu el. În astfel de condițiuni indiferența țerii e un cuvânt zadarnic. E vorba să închiđi Dunărea, cum s'ar face în Belgia, stavilind valea Meusei.

S'a ăis, că marile state vecine bănuiseră aceste proiecte. Eu, unul nu o cred: puneți țerile mici în stare de apărare; pacea e garantată; cele mari se vor gîndi mai puțin să le atace.

Îmi vine să cred, că generalul avea dreptate. România neîntărită e o pradă, pe care Rusia și Austria vor înghiți-o imediat.

Întărește-o și va împedeca ambițiunea vecinilor de a o privi și va slugi din același timp de stavila loviturilor. (Va urma.)

Varietăți.

(Gîtul și îngrijirea lui.) Dl Dr. Davis în cartea sa intitulată. „Despre Voce“ face o descrițiune a modului cum diferiți artiști cântăreți își îngrijesc gîtul, spre a da vocii coloritul și sonoritatea bună, înainte de a se urca pe scenă și a debuta înaintea publicului. Mai toți iau câte ceva — așa — Southern ia o prisă de tabac și o limonadă între acte. Nieman sugă un păhar de șampanie. Tichatehek își clătesce gîtul cu vin de Bordeaux caldcel. Ferenczy tenorul fumează câteva țigări. Braun Brini bea un păhar de bere cătră finele actului întăiu; după al 2-lea act ia o bucată de pâine moale, după al 3-lea și al 4-lea act bea cafea cu lapte, și când trebuie să cante marele duet din actul al 4-lea din Hugenotii, ca regina cântecului ea cere o sticlă de Moet Rose, ca o libătuine. Cruvelli ia o amestecătură de vin de Bordeaux și șampanie, Nilson ia un păhar de bere. Madame Borghi Mamo e perdută fără o prisă de tabac. Malibrani ia o supă cu o jumătate de oară înainte de a se urca pe scenă. Ea mănăncă apoi cotelete de miel în rolul Desdemonei. De obicei își clătesce gîtul cu o jumătate de sticlă de Sauterne. După aceste fumează câteva țigarete, pe cari le aruncă cu câteva momente înainte de eșirea pe scenă. Aceste lucruri fantasisate nu sînt recomandate. Opinia celui mai mare cântăreț e că aceia, cari întrebuințează astfel de mijloace, cîntă și vorbesc perfect de bine cu toate efectele cele rele ce le-ar produce agenți congestionați. Obiceiul ce-l au alții sînt de urmat de cei ce se dedau cântecului și oratoriei spre a-și îndulci vocea. Așa, Sabat tenorul suedez are obiceiul de a mănca câțiva castraveți cu sare, înainte de a apăre pe scenă. El crede, că mărește puterea vocii.

Wachtel tenorul mănăncă ouă coapte cu puțin zahăr, el consideră oule, ca putend menține sonoritatea vocii, și aceasta e fără îndoială foarte bun. Madame Sontag obișnuia a lua sardele sărate printre acte. Madame Desparée își înmuia gîtul cu apă caldă. Madame Cabel mănăncă pere și compot de pere, Adelina Patti preferă o sticlă de apă de Seltz. Ugaldi dă preferință prunelor. Trevelli Betini mănăncă căpsuni. Un alt actor un bolnav al lui Davis, avea obiceiul de a lua o cească cu cafea caldă cu cremă și zahăr și cartofi ferți calzi cu puțină sare, între acte.

Următorul e rezultatul practicei unui vechiu amator al musicei din New-York: Este rațional a evita, înainte de a cînta, ori-ce ar pute irita gîtul.

(Numărul Evreilor în Italia.) După o publicațiune a biroului statistic din Roma, după censul dela 1 Ianuarie 1882, numărul Evreilor din Italia se ridică la 36,298 pentru o populațiune totală de 28,459,628. Cei mai mulți Evrei sînt în Piemont: 7543; Toscana are 7300, provincia Roma 6210, Emilia 5094, Veneția 4098, Lombardia 2819, Marede 2265, Liguria 563, Campania 300, Umbria 103 și Apulia 9. În Abruzzi, Basilicata, Calabria, Sicilia și Sardinia nu sînt de loc Evrei. Mai toate orașele mari ale Peninsulei au o comună evrească. Comuna evrească din Roma numără 6200 suflete.

Posta ultimă.

Belgrad, 5 Februarie n. În nota de răspuns la nota puterilor, Garașanin declară, că Sârbia ia la cunoștință nota colectivă, crede însă, că nu e competentă a se demite la o discuțiune asupra acestei note, deoarece-ce hotărârile puterilor au un caracter definitiv.

Constantinopol, 5 Februarie n. Circulă fama, că Rusia ar dificulta alianța turco-bulgară.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 6 Februarie n. Casa deputatilor. Băbeș luând cuvîntul la desbateră budgetului de culte, arată într'un discurs mai lung la favorurile de care se bucură Croația și Fiume și pretinde pentru Români mai mari favoruri mai cu seamă pe terenul scoalei. Desider Szilagyi aderează la principiile lui Irányi și provoacă naționalitățile la conlucrare pacnică cu Maghiarii. Budgetul ministrului de culte se primesce apoi în general.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

- 22 Aprilie a. c. imobilele lui Paul Duptza decătră judecătoria cerc. din Vinga.
- 15 Februarie a. c. imobilele lui Toma Fizeșan decătră trib. reg. din Timișoara în comuna Ujlak.
- 15 Februarie a. c. imobilele lui Mihail Cziffrás decătră jud. cerc. din Tășnad în comuna Girokut.

Edicte:

- Din partea trib. reg. din Becicherecul-mare se provoacă a se insinua drepturile de pretensiune în 45 de zile la rămasul după Mita Sztaity.

Concursuri:

- Un post de practicant de drepturi la trib. reg. din Timișoara. A se trimite concursurile în 2 săptămâni la sediul trib. de acolo.
- Un post de medic cercual în comuna Mezö-Záh. Concursurile sînt a se trimite până în 31 Martie a. c. la vice-comitele com. Torda-Arieș în Turda.

Economic.

Monopolul chibriturilor în România. Legea monopolului chibriturilor a trecut prin toate secțiunile. Legea va veni înaintea camerei săptămîna viitoare. Ministerul comentează pentru primul an pe un beneficiu de 2 milioane, ear' preste patru ani pe beneficiu de 4 milioane.

Piața din Sibiu, 5 Februarie. Grâu Hectolitru 47—80 chilo fl. 5.— până fl. 5.80, grâu mestecat 68 până 82 chilo p. 3.80, până fl. 4.40 sîcra 66 până 72 chilo fl. 3.20 până fl. 3.80, orș 58 până 64 chilo fl. 2.80 până fl. 3.50, ovės 38 până 45 chilo fl. 1.50 până fl. 2.10, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 3.— până fl. 3.60, mēlaiul 74 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.30 până fl. 1.50, semēnță de cānepă 49 până 50 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 5.50, linte 78 până 82 chilo fl. 8.— până fl. 9.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, pāsāt de grāu 100 chilo fl. 15.— până fl. 16.—, fāinā Nr. 3 100 chilo fl. 12.—, Nr. 4 fl. 11.—, Nr. 5 fl. 9.—, slānina 100 chilo fl. 50.— până fl. 5.4.—, unsoarea de porc fl. 42.— până fl. 48.—, sēu brut fl. 26.— până fl. 28.—, sēu de lumini fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de sēu fl. 48.— până fl. —, sāpunul fl. 26.— până fl. 28.—, fēn 100 chilo fl. 2.— până fl. 2.20, cānepa fl. 30.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spirțul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 40 cr. carnea de vițel 34 până 50 cr., carnea de porc 32 până 36 cr., carnea de berbec 18 până 20 cr., ouē 10 cu 22 până 24 cr.

Tērgul de rīmātōri în Steinbruch. În 4 Februarie n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 40.— cr. până 41.— cr. unguresci grei, tineri 43.— cr. până 44.— cr., de mijloc 42.— cr. până 43.— cr., ușori 41.— cr. până 42.— cr., marfă țērāneascā, grea 38.— cr. până 40.— cr., de mijloc 38.— cr. până 40.— cr., ușoară 37.— cr. până 40.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito sērbesci grei 38.— cr. până 39.— cr., transito de mijloc 37.— cr. până 38.— cr., transito ușori 36.— cr. până 37.— cr., in-grāșați cu ghindā — cr. până — cr. per 4% cumpenți la garā.

Cursul pieței din Sibiu.

din 6 Februarie st. n. 1886.

Hārtie-monetă romānă	Cump. 8.55	vēnd. 8.65
Lire turcesci	" 11.20	" 11.25
Imperiali	" 10.20	" 10.25
Ruble rusesci	" 1.22	" 1.23

Bursa de Budapesta

din 5 Februarie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	101.50
" " " 4%	93.60
" " hārtie " 5%	152.25
Ȧmprumutul cāilor ferate ung.	99.50
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	126.50
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	113.—
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	104.—
Bonuri ale ung.	104.—
" " cu cl. de sortare	103.75
" " bānāțene-timīșene	103.75
" " cu cl. de sortare	104.—
" " transilvane	103.50
" " croato-slavone	99.—
Despāgubire pentru dijma ung. de vin	118.—
Ȧmprumut cu premiu ung.	123.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	84.20
Renta de hārtie austriacā	84.25
" " argint austriacā	84.22
" " aur austriacā	140.50
Losurile austr. din 1860	870.—
Acțiunile băncei austro-ungare	306.75
" " de credit ung.	398.20
" " austr.	101.—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina” Argintul	5.91
Galbeni împērātesci	10.—
Napoleon-d'ori	61.90
Mārci 100 imp. germane	126.35
Londra 10 Livres sterlinge	

Bursa de Viena

din 5 Februarie st. n. 1886.

Rentā de aur ung. 6%	101.40
" " " 4%	93.50
" " hārtie " 5%	152.—
Ȧmprumutul cāilor ferate ung.	99.70
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	127.75
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	113.—
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	104.—
Bonuri rurale ung.	104.—
" " cu cl. de sortare	104.—
" " bānāțene-timīșene	103.75
" " cu cl. de sortare	104.—
" " transilvane	103.75
" " croato-slavone	98.75
Despāgubire pentru dijma ung. de vin	118.—
Ȧmprumut cu premiu ung.	123.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	84.15
Rentā de hārtie austriacā	84.40
" " argint austriacā	112.60
Rentā de aur austriacā	139.75
Losuri austr. din 1860	872.—
Acțiunile băncei austro-ungare	305.50
" " de credit ung.	298.50
Argintul	5.93
Galbeni împērātesci	10.03
Napoleon-d'ori	69.95
Mārci 100 imp. germane	126.50
Londra 10 Livres sterlinge	

Bursa de București.

Cota oficială dela 4 Februarie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump. 93.1/4	vēnd. 94.—
" Rur. conv. (6%)	" 86.—	" 86.1/2
Act. de asig. Dacia-Rom.	" 268.—	" 289.51
Act. de asig. Națională a Romāniei	" 1085.—	" 1183.—
Ȧmpr. oraș. București	" 29.—	" —
Act. de asig. Națională	" 224.—	" —
Credit mob. rom.	" —	" —
Scrisuri fonciare urbane (5%)	" 81.—	" 81.—
Schimb 4 luni	" —	" 34.—
Societ. const.	" 187.1/2	" 230.1/2
Aur	" 16.1/4	" 16.1/2

Casa Nr. 10,

piața mică, piața Huet, se vinde sub condițiuni foarte favorabile.

Condițiunile mai amēnunte se pot afla în casă. [240] 2—3

Cancelaria advocațională

a avocatului Dr. Coloman Albu
se află de adi înainte Sibiu, strada
Brukenthal Nr. 13 lîngă judecătoria
cercuală reg. și oficiul cărții funduare.
[241] 1—3

Numai
Pain-Expellercu ancoră.
al lui Richter [192] 5—7

e veritabil și preparatul, cu care se obțin vindecările cunoscute suprinđătoare de podagră și reumatism. Acest medicament de casă vechiu probat, și se află în deposit pentru prețul de 40 și 70 cr. în cele mai multe faemacii. *) Depozitul principal: Farmacia „La leul de aur“ în Praga, Altstadt.

*) Se află în Budapesta la farmacia: Ios. de Török; în Sibiu la farmacia: Carol Măller, băcăniile Ios. Wagner, F. A. Reissenberger; în Caransebeș la farmacia: N. Vlad.

Învingerea industriei!

În urma cumpărării întregului deposit al uneia dintre cele mai însemnate fabrici, care și-a sistat lucrările la sfîrșitul anului, sînt în poziția de a presta atît de ieftin ceva, ce până acum n'a existat. Vēnd adecă pentru prețul de batjocură, ce nu face nici jumătate prețul de lucru, numai pentru

fl. 2. 25
un

Costum bărbătesc

extraordinar de cald, deplin gătit, probat

(așa numitul costum-tigru) indispensabil pentru fiecare bărbat, sēman ori bogat, deoarece e potrivit pentru ori-ce clasă. Aceste costume solide, țitoare se capētă în toate mărimile pentru ori-ce statură în deposit și ca mēsură e deajuns lungimea pāsirii și circumferența peptului pentru a primi un costum potrivit. Cine vōiesce dar' se se îmbrăce bine și călduros, cine își iubesc sănătatea și punga, se comandez cāt se poate de iute, deoarece ce depositul va fi cūrēnd cuprins.

Numai fl. 3.50

Un costum de doamne gata.

Mii și earășii mii dintre cele mai noue și mai frumoase mostre, una mai gingașă decăt cealaltă, exclusiv de o fantasie încāntătoare, tușată sau carată, țitoare, tare, calmuc și barchent de modă, în colorile cele mai frumoase și mai moderne, sure, vinete, întunecate, drop, în diferite nuanțe întunecate, sînt confecționate în costume de earnă, și

Un costum de dame pentru earnă

cald, modern, frumos,

asemenia desenului gata, elegant, ajustat

costă, cātă vreme depositul va a ajunge, numai fl. 3.50 sau aceeași executare în o calitate cu mult mai fină fl. 4.50. Costumul consistă din un peptar larg și o talie potrivită frumos croită (blusă.)

Trimiterea cu rambursă prin

Depozitul de fabricate indigene

al lui Fekete

Viena, Hundsthurmerstrasse Nr. 18/33.

Avertizez dela oferte imitate.

[236] 3—6

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

din Sibiu

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresce

cărți de tot felul,

anunciuri de căsătorie,

anunciuri funebre, placate,

bilete de vizită.

conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea Institutul primesce în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sînt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte deasemeni.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

Din

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“

au apărut până acum:

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novlă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.
- Nr. 4. **Pipēruș Pētru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
- Nr. 5. **Pācală și Tāndalā.** Aneecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Ȧie legānat.** Poveste de Gr. Sima a lui Iōn. Un exemplar 8 cr. sau 50 bani.
- Nr. 8. **Colācāritul.** Obiceiurile țērānilor romāni la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 40 bani.
- Nr. 9. **Ȧiica a nouē mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfāntul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Ȧndērētnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
- Nr. 13. **Blāstēm de mamā.** Legendă populară din giurul Nāșēudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 15 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Nēmēvā, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima a lui Iōn. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bētrāni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frēmēntări de limbă, adunate de Gr. Sima a lui Iōn. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pāmēntul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Cāldārușă cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tānāșescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vēndētorilor, se dă rabatul cuvenit.

La Institutul tipografic

în Sibiu, Strada Cisanădiei Nr. 3

se află de vēndāre următoarele tipārīturi:

1. Certificate pentru pașaporturi
1 conț (à 25 c.) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 c.) 40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre p. intabulări) 1 conț (à 25 c.) 50 cr.
4. Consemnări sumarice despre dări (sommās kimutatás) 1 conț (à 25 c.) 40 cr.
5. Testimonii de școală 1 conț (à 25 c.) 40 cr.
6. Protocoale de zalogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 c.) 50 cr.
7. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 c.) 50 cr.
8. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 c.) 60 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

[199] 6